

18. november 2015

I henhold til Inatsisartut forretningsorden § 37, skal jeg hermed fremlægge følgende spørgsmål til Naalakkersuisut:

Spørgsmål:

1. De boenheder der er under Ivaaraq; på hvilke tidspunkter bliver disse tilset af myndighederne og hvornår sker der kontrolbesøg?
2. Hvor mange handikappede bor der på Ivaaraq?
3. Hvor mange handikappede bor der udenfor Qaqortoq?
4. I hvor høj grad bliver de forældre til handikappede, der bor udenfor Qaqortoq, involveret i institutionens arbejde med deres børn?
5. Hvor mange medarbejdere er der ansat?
  - a. hvor mange heraf, er uddannede til, at varetage handikappede
  - b. hvor mange heraf er ufaglærte?
6. Hvilke arbejdsmæssige vilkår lever medarbejderne under, og hvis de er utrygge, hvor kan de da henvende sig?
  - a. I hvor høj grad er de beskyttet?
7. Hvordan er de ledelsesmæssige forhold?
  - a. Hvem er ansættende myndighed?
8. Hvor mange har søgt lederstillingen?
9. Hvad kræves der for at blive ansat som leder på Ivaaraq, hvad kræves der helt eksakt?
10. Døgninstitutionen hører under Selvstyret, hvem har ansvaret?

(Medlem af Inatsisartut Laura Táunâjik, Siumut)

Begrundelse:

Da jeg var i Qaqortoq i uge 44 besøgte jeg Ivaaraq. De forhold som jeg ved selvsyn kunne konstatere og mærke, afstedkom på mange måder et ønske om at få mere at vide.

Det er tydeligt, at medarbejderne ikke føler sig trygge i deres arbejdsmæssige situation. Jeg anser det for særdeles vigtigt, at medarbejderne føler tryghed i ansættelsesforholdet, da de handikappede på institutionen har krav på beskyttelse, derfor synes jeg det er vigtigt, at myndighederne skal gennemføre tilsyn således, at de ved selvsyn kan konstatere forholdene.

Institutionen er forholdsmæssig stor og ejes af det offentlige. Der er mange interessenter på spil: beboerne, forældrene, de ansatte, kommunen. Jeg ved, at kommunen har stor glæde af de mange arbejdspladser. Det der imidlertid sker på denne institution, og som jeg selv har set - og også hørt fra andre, kan jeg ikke sidde overhørigt, hvorfor det er min pligt som folkevalgt, at reagere, hvilket jeg synes er utrolig vigtigt.

Det er trods alt mennesker vi snakker om. Jeg kan være bange for, at hvis der ikke snart sker noget, vil det kunne få fatale konsekvenser. Jeg så, at forældrene til disse børn og unge der bebor døgninstitutionen, var meget bekymrede. Disse bekymringer må man nødvendigvis tage alvorligt og lade være at lade som ingenting, hvilket en henvendelse allerede har klargjort. I dette tilfælde er der ikke kun tale om et menneske.

Jeg ønsker, at de forhold jeg har spurgt til skal føre til at få belyst tingene, og at besvarelsen formuleres klart og utvetydigt. Jeg synes, det er vigtigt, at vi ser de handikappede som mennesker, der har krav på en ligeværdig behandling.

Jeg ønsker, at mine spørgsmål besvares indenfor 10 på hinanden følgende arbejdsdage.